

مخالفان انتقال پایتخت به جنوب‌کشور زیاد هستند

نه به پایتختی مکران!

آرمان ملی- مطهره شفیعی؛ انتقال پایتخت سال هاست که مطرح می‌شود اما به نتیجه نمی‌رسد چراکه شاخص‌های مهمی برای انتخاب پایتخت نیازاست که تصمیم‌گیری را دشوار می‌کند. محمد رضا عارف، معاون اول رئیس‌جمهور ۱۷ دی ماه درباره انتقال پایتخت گفته بود: «امروز بحث ساماندهی مرکز سیاسی به صورت جدی مطرح است و اگر به این نتیجه برسیم به دلیل محدودیت‌هایی که در آرایه خدمات به مردم تهران با آن مواجه هستیم، یکی از نقاطی که به صورت جدی مطرح است، مکران است.» پس از آن، فاطمه مهاجرانی، سخنگوی دولت، ۱۸ دی‌ماه در جریان کنفرانس خبری هفتگی خود اعلام کرد که دولت تصمیم دارد پایتخت را به مکران در سواحل جنوبی کشور منتقل کند. به گفته سخنگوی دولت، انتخاب مکران به عنوان مکان پایتخت جدید ایران هنوز قطعی نیست و بررسی‌ها در این باره هنوز ادامه دارد اما پایتخت جدید «قطعا در جنوب» کشور خواهد بود. مهاجرانی گفت: این بررسی‌ها در دو شورا انجام می‌شود که وظیفه یکی از آن‌ها، ارزیابی مشکلات پایتخت است و شورای دوم بر «اقتصاد دریامحور» متمرکز است و از جمله ظرفیت‌هایی را که برای این هدف در منطقه مکران مورد نیاز است بررسی می‌کند. اظهارات مهاجرانی سبب برخی ابهامات شدو خانم سخنگو بار دیگر در باره آن توضیحاتی ارائه داد. فاطمه مهاجرانی با اشاره به طرح گمانه‌زنی‌هایی درباره انتقال قطعی پایتخت به مکران، بر مبنای برداشت‌هایی که از سخنان اخروی انجام شده است، تصریح کرد: من نگفتم پایتخت به مکران خواهد رفت، بلکه گفتیم دو شورا تشکیل شده که یکی برای احصای مشکلات پایتخت فعلی است و یکی هم برای بررسی قوت‌هایی که اقتصاد دریامحور مشخصاً در مکران دارد. سخنگوی دولت ادامه داد: معنای این سخنان یعنی مطالعه‌ای در حال انجام است و پیش‌تر هم گفتیم که آماده شنیدن نظرات کارشناسی دانشگاهیان و خبرگان وخبگان در این زمینه هستیم. مهاجرانی تأکید کرد: در عین حال پایتخت فعلی و اسامی تهران، ظرفیت‌های زیستی محدود دارد. وی یادآور شد: این موضوع در حال بررسی است اما نتیجه‌گیری که از سخنانم شده، درست نیست. جعفر قائم‌پناه، معاون اجرایی پزشکیان و سرپرست نهاد ریاست جمهوری درباره انتقال پایتخت به مکران، بیان داشت: «این موضوع در حد یک ایده است و زمان انتقال اصلا مشخص نیست.» اما هماهنگی میان مسئولان دولتی عجیب بود و نتایج‌اتاری را به همراه داشت، فیاض زاهد و محمد مهاجرانی از اعضای شورای اطلاع‌رسانی دولت در انتقاد به این ناهماهنگی نوشتند: حفظ حیثیت دولت و مقامات آن باید مورد تأکید قرار گیرد. قرآن کریم صراحتاً دستور می‌دهد که «قولوا قولاً سدیداً» (حرف مستدل و محکم بزنید) وقتی معاون اجرایی رئیس‌جمهور موضوع انتقال پایتخت به مکران را طرف ۲۴ ساعت هوا می‌کند، اعتبار دولت است که لکه دار می‌شود. اگر قولوا قولاً سدیداً» (حرف مستدل و محکم دیگر، راجع به هر موضوع دیگری سخن بگویند، جامعه‌ان را به سخره نمی‌گیرد؟ آقای پزشکیان در مرحله دوم انتخابات بر رقبی پیشی گرفته است که در مناظرات و گفت‌وگوهای انتخاباتی حرف‌های غیرقابل اعتماد و گاه خنده‌دار بر زبان می‌آورد، کمپین او نیز چنین رفتاری داشتند. طبیعی است وقتی تیم مدیریتی آقای پزشکیان همان گفتار و کردار را کبمی می‌کنند، نوعی شباهت‌سازی با رقیب و مآلا دل‌سردی و افسردگی میان طرفدارانش ایجاد می‌شود.

مخالفان

مسئولان غیردولتی انتقاداتی به ایده پایتخت جدید مکران دارند. یک نمایند مجلس شورای اسلامی نسبت به انتخاب پایتخت جدید در مکران واکنش نشان داد. تاجگردون خطاب به رئیس‌جمهور نوشت: «برادر و رفیق عزیز، جناب رئیس‌جمهور، لطفاً دور انتقال پایتخت به مکران را خط بکش، اونجا نه شدنیه، نه قراره بشه، نه تواین شرایط امکان پذیره، ضمن اینکه اونجا به اتفاقاتی افتاده که به سلسیقه و فکر شامنی خوره.» از سوی دیگر احمد علوی عضو شورای اسلامی شهر تهران در یادداشتی نوشت: «ایده انتساب مکران به عنوان پایتخت آینده در این نگاه اول نویدبخش تغییری بزرگ در سیاست‌گذاری جغرافیایی و توسعه متوازن کشور به نظر می‌رسد. اما آیا این پیشنهاد بلند پروازانه با واقعیت‌های جغرافیایی، اقتصادی و اجتماعی ایران همخوانی دارد؟ هنگامی که از مکران به‌عنوان پایتخت سیاسی ایران سخن می‌گوییم، پرسش‌های جدی مطرح می‌شود؛ تاریخ و جغرافیای ایران نشان داده‌اند که مرکزیت پایتخت در ناحیه‌ای با دسترسی به قلب کشور، برخوردار از زیرساخت‌های گسترده و قابلیت ارتباط سریع با دیگر مناطق، برای انسجام ملی حیاتی است. انتقال پایتخت به نقطه‌ای در حاشیه جغرافیایی، همچون مکران، نه تنها با الگوهای جغرافیای سیاسی ایران همخوانی ندارد، بلکه می‌تواند به شکاف‌های ارتباطی و مدیریتی منجر شود.» حمیدرضا صامی، معاون شهرسازی و معماری شهرداری تهران اعلام کرد: «طرح انتقال پایتخت یک تصمیم شتابزده است ضمن آنکه هزینه‌های انتقال پایتخت به صرفه نیست.» معاون زاکانی در عین حال، با هشدار نسبت به شرایط طبیعی منطقه مکران در جنوب شرق ایران گفت: «مکران» (ژله‌خیز» است و خطر «سونامی» در آنجا وجود دارد.» این مقام شهرداری تهران، با اشاره به سه معضل حاد کلان شهر تهران شامل «ترافیک»، «لودگی» و «فرسودگی» افزود: «انتقال پایتخت با وجود چنین مشکلاتی در تهران، منطقی نیست و بهتر است «منابع محدود» صرف حل بحران‌های تهران شود.»

«آرمان ملی» از پیشروی تندروها در دولت پزشکیان گزارش می‌دهد

به نام وفاق ملی؛ به‌کام جبهه پایداری

◀ **محمود صادقی در گفت‌وگو با «آرمان ملی»:** صبر پزشکیان مقابل تندروها به سرمایه اجتماعی آسیب نزند

دولت با تندروها و تاثیر تدروری‌ها در دولت اظهار داشت: تندروی رویه شناخته شده جناح تمامیت خواه است که خود را در قالب دولت پزشکیان پیش می‌برند و در نهایت نیز عملکردشان به پای دولت پزشکیان نوشته می‌شود. حال نام آن وفاق ملی باشد یا چیز دیگری مهم نیست بلکه مهم این است که شاید نگاه مردم به واسطه این عملکردها از دولت برگردد.

موضع‌گیری شفاف

تندروها و دل‌وایسان امروز راحت‌تر از هر زمانی بدون هیچ ملاحظاتی به فعالیت و تحرک می‌پردازند و می‌دانند که هیچیک از اعمال و حرکاتشان با مقابله‌ای از سوی دولت مواجه نمی‌شود.
تجمعات و راهپیمایی‌های غیرقانونی علیه رفع فیلترینگ، موافقت با قانون حجاب و حتی تهدید و توهین نسبت به مقامات دولت اقداماتی بوده که تندروها بدون هول و هراس از پاسخ انجام داده‌اند. چون می‌دانند که اگر ده‌ها تجمع و راهپیمایی دیگر هم برگزار شود وزارت کشور پزشکیان هیچ واکنشی نشان نخواهد داد. البته آنها به این شرایط نیز راضی نیستند و مطلوبشان این است که اساساً دولت پزشکیان و مردانش روی کار نباشد و سعید جلیلی و پارسش بر مناصب تکیه بزنند و رویکرد‌های منصلب و بسته خود را پیش ببرند.
پرسش اینجاست که اساساً تندروها بیش از این چه می‌خواهند و حد بقیف آنها کجا است؟ مشفقانه و دلسوزانه به رئیس‌جمهور محترم و دولت پیشنهاد می‌دهیم تا بیش از این سرمایه اجتماعی و اعتماد عمومی نسبت به دولت و عملکردهایش در ارتباط با مواجعه با تندروها کاهش نیافته موضع‌گیری صریح، شفاف و مقتدرانه خود را در قبال این جریان حداقلی و تندرو مشخص کند.

صبر و تحمل پزشکیان

یک فعال سیاسی اصلاح طلب در خصوص جبهه پزشکیان

«**آرمان ملی**» **جدال در بین اصولگراها را بررسی می‌کند:**

خط تخریب اصولگراها

◀ **آینتی: رفتار تندروها نتیجه حاکمیت یک‌دست است**

عرصه اجرایی مشاهده کردیم این پروژه نمی‌تواند راه به مقصد ببرد. وقتی که حکومتی یک صدایی می‌شود در داخل اردوگاه غنائم تقسیم می‌شود و به همین دلیل بحث سهم‌خواهی‌ها به میان می‌آید. اکنون در داخل طیف اصولگرا وحدت‌ی که در انتخابات دوره یازدهم مجلس شورا و دوره سیزدهم ریاست جمهوری وجود داشت، رنگ باخته است. در اردوگاه اصولگرایی عده‌ای طرفدار لاریجانی، باهنر، قالیباف، پایداری‌ها، شریانی‌ها هستند و در ادامه همین مرزبندی‌ها باید بگوییم که عده‌ای دنبال جنگ و عده‌ای دنبال تعامل هستند ولی تندروها با سروصدای بیشتر و کشاندن مجلس و کشور به حاشیه‌هایی که با متن جامعه ارتباط ندارد، می‌خواهند حرف آنها پیش برود و هیچ اهمیتی هم به نگاه‌ها و تفکرات دیگران ندارند. زمانی‌که حاکمیت در اختیار طیف تندرو قرار داشت وعده داده بودند که با فروش نفت بتوانند تحریم‌ها را بی‌تأثیر کنند و همچنین روند توسعه کشور را ادامه دهند ولی حاکم که ۶ ماه از شروع کار دولت چهاردهم می‌گذرد همچنان با ناترازی‌ها روبه‌رو هستیم.» او در همین مورد و با اشاره به بهانه تندروها برای برخورد با اصولگراها اضافه می‌کند: «تندروها با تخریب چهره‌هایی مانند باهنر و توهین به آنها می‌خواهند خودشان را در راس خیرها نگاه دارند و هنگامی‌که می‌بینند با استقبال مخاطب روبه‌رو می‌شود فضا را در دستور کار قرار داده‌اند، به خبرنگار «آرمان ملی» می‌گوید: «بعد از اینکه دولت سیزدهم روی کار آمد پیش‌بینی می‌کردند که چون حاکمیت یک‌دست شده در ادامه با انسجام و وحدت بیشتری می‌توان در برابر چالش‌ها هم فکری کرد ولی آنچه در

موافقت کردند و گفتند مجمع رسیدگی کند و بخش دوم هم گفتند که مجمع خودشان اعضای کارشناسی هستند، کاربلد هستند و خودشان نظر بدهند که چه می‌شود، چه نمی‌شود. این آمد و رسید به دولت آقای رئیسی، در این فاصله هم مسائلی که اتفاق افتاد، ایران رفت جزو کشورهایی به اصطلاح در مبادلات تجاری رفت در لیست کشورهای پرخطر و توصیه شد به همه کشورهای دنیا، این مساله هم عدم پیوستن ما به CFT و پارومو و تکمیل نکردن این قضیه ارتباط داشت. این دو اتفاق را رقم می‌زند، یک اتفاق این است که هزینه‌های تحریم‌کننده را کاهش می‌دهد و هزینه کشورهایی که می‌خواهند بعضاً تحریم‌ها را دور بزنند، هزینه آنها را افزایش می‌دهد. یعنی الان مثلاً کشور چین، روسیه، هند و جاهای دیگر، اینها اگر بخوانند مبادلاتی به ایران داشته باشند، یا بعضی از این تحریم‌ها اضافه می‌کند: «تندروها به این فکر می‌کنند که با جنگ در خاورمیانه می‌توانند منافع کشور را تأمین کنند. نیروهای قدیمی و باسابقه اصلاح طلب و اصولگرا میانه‌رو می‌باید انتلافی برای حل چالش‌های اقتصادی و سیاسی و تشکیل دهند و بتوانند هم تحرکات تندروها را خنثی کنند و هم بتوانند چالش‌های جامعه را شناسایی و برای برطرف کردن‌شان راه حل پیدا کنند. ما به شدت نیاز به گفت‌وگو داریم هم در سیاست داخلی و هم در سیاست خارجه به صحبت‌کردن نیاز داریم. اگر قرار است تا کاری برای بهبود وضعیت انجام دهیم باید تصمیم‌گیری‌ها درست به سرعت به سمت حل چالش‌ها برویم.»

دورزدن تحریم‌ها

محمد رضا باهنر، نماینده ادوار مجلس شورا و از چهره‌های معتدل اردوگاه اصولگرایی در شامگاه پنج شنبه ۲۰ دی با حضور در برنامه گفت‌وگوی ویژه خبری شبکه ۴ سیما در مورد محدودیت‌هایی که FATF برای جمهوری اسلامی ایران به‌وجود آورده است، گفت: «مضمون اصلی این بود که حضرت آقا با بخش اولش

گزارش

گره‌گور پرونده بازی می‌شود؟

مسیر سخت FATF

این روزها علاوه بر تلاطم بازار ارز و عبور از قیمت تاریخی ۸۱ هزار تومان، بازگشت ترامپ به کاخ سفید هم بر سر اقتصاد ایران سایه‌ای سنگین افکنده و نگرانی‌های اقتصادی و سیاسی ایجاد کرده است. در این میان برخی بر این باورند که برای حل مشکلات اقتصادی، علاوه بر حل مساله تحریم‌ها و مذاکره با آمریکا باید به سمت حل پرونده FATF نیز رفت. این طیف تحلیلگران برای این باورند که حل این ۲ پرونده در کنار هم می‌تواند به گشایش‌های اقتصادی و سیاسی زیادی در کشور منجر شود. با وجود آنکه هنوز مشخص نیست دولت پزشکیان چه سیاستی را برای حل مساله تحریم‌ها در پیش خواهد گرفت، اما بارها از حل مساله FATF سخن گفته است، پرونده‌ای که در زمان روحانی نیز دولت چندین بار بر تصویب آن تأکید داشت اما به دلیل عدم رأی اعضای مجمع به آن، تاکنون مسکوت مانده است. هر چند که اخیراً، صادق آملی لاریجانی، رئیس مجمع تشخیص مصلحت نظام درباره بازگشت دوباره FATF به مجمع تشخیص گفته است که «نباید با فضا‌سازی‌های سیاسی آن را تحت شعاع قرار داد.» اما شواهد امر نشان می‌دهد که این لوابخ تا به اکنون به خاطر مسائل سیاسی حل نشده است.
خاصه آنکه مصطفی پورمحمدی، کاندیدای انتخابات ریاست جمهوری در جریان مناظرات انتخاباتی گفته بود: یادم است در شورای عالی امنیت ملی در سال ۹۵، من مفصل صحبت کردم درباره مشکلات FATF. ایشان (سعید جلیلی) پایان جلسه اظهارکرد که اگر تو مسئول باشی ما قبول داریم ولی بقیه آقایان (دولت روحانی) را قبول نداریم!

تحقق وعده

اما موضوع FATF یکی از مهم‌ترین و اصلی‌ترین وعده‌هایی بود که بارها مسعود پزشکیان در ایام رقابت‌های انتخاباتی به آن اشاره و حتی آن را به فیفا تشبیه کرد و گفت: «FATF مانند فیفا است اگر زیر بار حرف‌هایی که در فیفا می‌زنند نرویم ما را بازی نمی‌دهند. FATF هم مانند همان است. ما را بانک‌ها بازی نمی‌دهند.» وعده‌ای که حتی پس از رسیدن به کرسی ریاست جمهوری نیز بار دیگر بر آن تأکید و اظهارکردند: «چاره‌ای جز حل بحث FATF نداریم. حتماً در این باره نامه‌ای به مجمع تشخیص می‌نویسیم تا این مساله دوباره در دستور کار این مجمع قرار بگیرد تا بتوانیم حلش کنیم و باید حلش کنیم.» اما با وجود آنکه پزشکیان بارها بر حل و فصل مساله FATF تأکید کرده و حتی برای به سرانجام رساندن وعده‌هایش تضمین داده اما تاکنون جلسه‌ای در مجمع تشخیص برای بررسی این پرونده تشکیل نشده است. با این حال، در چند روز گذشته خبرهایی از گوشه و کنار دولت و مجمع تشخیص مصلحت نظام درباره این پرونده چند ساله شنیده می‌شود.
خاصه آنکه در بی‌نامه‌نگاری پزشکیان با رهبر انقلاب، ایشان موافقت کردند که پرونده FATF در مجمع تشخیص بررسی شود. در هفته‌های گذشته مسعود پزشکیان، رئیس جمهوری، در نشست با اعضای اتاق بازرگانی، از تصمیم‌گیری انجام شده برای بررسی مجدد لایحه FATF در مجمع تشخیص مصلحت نظام خبر داد و گفت: «امیدواریم که بتوانیم با همکاری‌های مشترک بستر را برای سهولت در فعالیت‌های اقتصادی را ایجاد کنیم.» همچنین عبدالناصر همتی، وزیر اقتصاد نیز در شبکه اجتماعی ایکس نوشت: «از رئیس‌جمهور شنیدم مقام معظم رهبری درخصوص موضوع FATF، با طرح مجدد لوابخ پارومو و CFT در مجمع تشخیص مصلحت موافقت فرموده‌اند.»

تقابل برای FATF

هر چند که تا به اکنون پرونده FATF در دولت‌های روحانی و ابراهیم رئیسی حل و فصل نشده و مسکوت مانده است اما دولت چهاردهم عزم خود را برای بازکردن گره کور آن به کار بسته است.
خاصه آنکه نامه مسعود پزشکیان به رهبری برای طرح مجدد این پرونده در جلسات مجمع تشخیص نیز گواه این ماجرا است. اما دولتی‌ها کار سخت و پرمشقتی را برای راضی‌کردن اعضای مجمع تشخیص درآند. اعضای که در ۵ سال گذشته بارها از مخالفت خود با مساله FATF سخن گفتند و به نظر می‌رسد که همچنان هم با این مخالفت خود هستند. در میان اعضای حقیقی در پیوستن ایران به FATF است. او که تلاش خود را برای به تصویب نرسیدن این لایحه در دولت‌های روحانی به کار گرفته بود، در نهایت عدم تصویب آن را متوجه دولت روحانی دانست. او در اسفندماه سال ۹۹ گفته بود: «ما از دولت می‌خواهیم به طور واضح و صریح بگویند که آیا تضمین می‌کنند که عضویت ایران در FATF مورد پذیرش قرار بگیرد، این نگرانی از آن جهت است که از ۴۱ توصیه FATF فقط دو توصیه عملی نشده، اما برخی مواردی که عملی کرده‌ایم را آن‌ها نپذیرفته‌اند.» همچنین اظهارنظر رضایی در زمان کاندیداتوری انتخابات ریاست جمهوری سال ۱۴۰۰ نیز جالب توجه است، «بارها به آقایان گفتیم اگر مجمع FATF را تصویب شود، تضمین می‌دهید که ایران در لیست این نهاد می‌رود و آنها گفتند ما تضمین نمی‌کنیم. من دبیر مجمع هستم و باید موضوع را مدیریت می‌کردم.»

سرانجام پرونده

بررسی مواضع اعضای مجمع تشخیص مصلحت نظام نشان از آن دارد که پزشکیان و دولت‌مردانش برای تصویب این پرونده، راه سختی را در پیش دارند، خاصه آنکه وزنه مخالفان این لوابخ در مجمع تشخیص مصلحت بیشتر از موافقان است. با این حال، پزشکیان در ماجرای حل پرونده فیلترینگ و توقف ابلاغ قانون عفاف و حجاب نشان داده است که با رایزنی با مقامات عالی‌رتبه تلاش دارد تا در جهت حل مشکلات کشور گام بردارد و نتیجه‌برایش مهم‌تر است. سیاستی که پزشکیان تاکنون با آن توانسته است منجر به گشایش‌ها و اتفاقاتی امیدوارکننده شود. حال در این مساله که سیاسی شده، باید دید رئیس‌جمهوری در روندی که در پیش گرفته، می‌تواند گره کوری که سال‌هاست بر پرونده FATF زده شده را باز کند یا خیر؟